

Anonymizovaná verzia

Preklad

C-637/19 – 1

Vec C-637/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

27. august 2019

Vnútroštátny súd:

Svea Hovrätt, Patent-och marknadsöverdomstolen

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

20. august 2019

Žalobca:

BY

Žalovaný:

CX

PRACOVNÝ DOKUMENT

[*omissis*]

Vnútroštátny súd

[*omissis*] Svea Hovrätt, Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací patentový a obchodný súd, Švédsko)

[*omissis*] Štokholm, Švédsko

[*omissis*]

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

[*omissis*] Žalobca: BY

Žalovaný: CX

[*omissis*]

Predmet konania: porušenie autorských práv atď.

[*omissis*]

Predmet konania a skutkové okolnosti konania vo veci samej

3. Účastníkmi konania vo veci samej sú dve osoby, z ktorých každá má webovú stránku. Tento spor vyplýva zo skutočnosti, že v inom spore medzi stranami, CX zaslala všeobecnému súdu, ktorému bola vec predložená, ako dôkaz kópiu strany textu prevzatú z webovej stránky BY, ktorá obsahovala fotografiu. V prejednávanej veci BY tvrdí, že je nositeľom autorských práv k tejto fotografii a žiada, aby CX bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu škody, a to jednak za porušenie autorských práv a jednak za porušenie osobitnej ochrany poskytovanej fotografickým dielam. Účastníci konania nespochybňujú, že CX konal spôsobom, ako ho obviňuje BY. CX však popiera akúkoľvek zodpovednosť.
4. Súd prvého stupňa, Patent-och marknadsdomstolen (patentový a obchodný súd, Švédsko) (ďalej len „PMD“) rozhodol, že fotografia bola chránená ako právo súvisiace s autorským právom, a to osobitnou ochranou poskytovanou fotografickým dielam. PMD konštatoval, že vzhľadom na to, že táto fotografia bola predložená súdu ako procesná písomnosť, ktokoľvek môže požiadať o jej sprístupnenie v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami švédskeho ústavného zákona o práve na prístup k dokumentom. Podľa patentového a obchodného súdu, CX teda túto fotografiu verejne šíril v zmysle švédskeho zákona o autorských právach. PMD však konštatoval, že nebolo preukázané, že BY utrpel ujmu. Žaloba bola preto zamietnutá.

5. BY podal proti tomuto rozsudku odvolanie na Patent- och marknadsöverdomstolen (Odvolací patentový a obchodný súd, Švédsko) (ďalej len „PMÖD“), ktorého cieľom bolo jeho zrušenie. CX namieta potrebu zmeny rozsudku.
6. PMÖD má okrem iného rozhodnúť, či predloženie kópie tejto fotografie súdu, ako procesného dokumentu, môže predstavovať protiprávne sprístupnenie [diela] na účely autorských práv formou verejného šírenia alebo verejného prenosu, a konkrétne to, či súd môže spadať do rozsahu pojmu „verejnosť“. Účastníci konania pred PMÖD vysvetlili, že sporná fotografia bola zaslaná príslušnému všeobecnému súdu e-mailom vo forme elektronickej kópie. Ak PMÖD konštatuje, že predloženie procesnej písomnosti má byť považované za formu sprístupnenia verejnosti, potom vyvstáva otázka, či sú uplatniteľné ustanovenia vnútroštátneho práva týkajúce sa obmedzení autorských práv v kontexte súdneho konania; pozri článok 5 ods. 3 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230). Otázky PMÖD, ktoré sú predmetom tohto prejudiciálneho konania, sa však netýkajú takého obmedzenia autorských práv.

Príslušné vnútroštátne ustanovenia a judikatúra

7. § 2 a 49a lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) (zákon (1960:729) o autorských právach k literárnym a umeleckým dielam, ďalej len „zákon o autorských právach“) sú príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva. Stanovujú nasledujúce:

„§ 2

1) S výhradou obmedzení ustanovených v tomto zákone, autorské právo zahŕňa výlučné právo nakladať s dielom rozmnožovaním a sprístupňovaním verejnosti, či už v pôvodnej alebo upravenej podobe, v preklade, v úprave do inej literárnej alebo umeleckej formy alebo inej techniky.

2) Akékoľvek priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie diela akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, úplne alebo čiastočne, sa považuje za rozmnožovanie.

3) Dielo je sprístupnené verejnosti v nasledujúcich prípadoch:

1. ... Ak je dielo predmetom verejného prenosu. Verejný prenos nastane ak je dielo sprístupnené verejnosti, drôtovými alebo bezdrôtovým prostriedkami z iného miesta, akým je miesto, kde verejnosť môže toto dielo využívať. Zahŕňa akýkoľvek prenos vykonaný takým spôsobom, aby dielo bolo sprístupnené verejnosti z miesta a v čase, ktorý si sama zvolí.

...

4. ... Ak sa rozmnoženina diela ponúka na predaj, prenájom alebo na zapožičanie alebo je inak verejne šírená.

Akýkoľvek prenos alebo vykonanie diela zamerané na veľký uzavretý kruh v profesionálnom kontexte sa považuje za verejný prenos alebo verejnú vykonanie,“

§ 49a

„Autor fotografie má výlučné právo na jej rozmnožovanie a sprístupnenie verejnosti. Toto právo sa uplatňuje bez ohľadu na to, či sa obrázok používa v pôvodnej alebo upravenej podobe a bez ohľadu na použitú techniku.“

8. Zo švédskych ústavných zákonov tiež vyplýva, že podpora slobody prejavu a plurality informácií zahŕňa právo každého na prístup k verejným dokumentom (kapitola 2, § 1 tryckfrihetsförordningen [zákon o slobode tlače]). Tento zákon tiež stanovuje, že každý procesný dokument predložený súdu akýmkoľvek spôsobom a v akejkoľvek forme je verejným dokumentom. Predmetné ustanovenie má teda za následok, že ktokoľvek môže požiadať o prístup k procesnému dokumentu zaslanému súdu. Toto zásadné pravidlo však podlieha výnimke týkajúcej sa dôverných informácií. Zásadou je, že právo na prístup k dokumentom sa týka aj dokumentov, na ktoré sa vzťahujú autorské práva a súvisiace práva.
9. PMÖD v skoršej veci rozhodol, že predloženie procesného dokumentu obsahujúceho text chránený autorským právom vnútroštátnemu súdu emailom, nepredstavuje „verejný prenos“ v zmysle § 2 ods. 3, bod 1 zákona o autorských právach. PMÖD najskôr konštatoval, že také predloženie v skutočnosti predstavovalo „prenos“ a následne uviedol, že Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku z 31. mája 2016, Reha Training (C-117/15, EU:C:2016:379, bod 41) rozhodol, že pojem „verejný“ sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a okrem toho zahŕňa celkom významný počet osôb. PMÖD preto z toho vyvodil, že predloženie diela súdu nie je možné považovať za verejný prenos. Rozhodol, že v tejto súvislosti je irelevantná skutočnosť, že švédská legislatívna úprava stanovuje rozsiahle právo na prístup k dokumentom súdov.
10. V inej veci tento súd [PMÖD] rozhodol, že predloženie procesného dokumentu vrátane fotokópie fotografie chránenej ako fotografické dielo podľa zákona o autorských právach súdu, predstavuje neoprávnené verejné šírenie v zmysle § 2 ods. 3 bod 4 zákona o autorských právach. V tejto veci PMÖD odkázal na rozsudok z 13. mája 2015, Dimensione Direct Sales a Labianca (C-516/13, EU:C:2015:315, bod 25 a citovaná judikatúra). Tento súd konštatoval, že z uvedeného rozsudku vyplýva, že pojem „šírenie“ obsiahnutý v smernici 2001/29 sa musí vykladať tak, že je postačujúce, aby sa jedna rozmnoženina dodala aspoň jednej osobe predstavujúcej verejnosť. Tento súd uviedol, že pojem „verejný“ nie je definovaný v smernici 2001/29, avšak po preskúmaní rôznych jazykových verzií tejto smernice dospel k záveru, že v každom prípade pojem „verejný“

znamená jasné oddelenie od súkromnej sféry. PMÖD zistil, že súd, ktorému bola fotografia predložená, nepatril do súkromnej skupiny, do ktorej patrila aj odosielateľ a nemohol byť považovaný za sprostredkovateľa v distribučnom kanáli, pretože bez ohľadu na jeho povinnosť poskytnúť kópie podaní, nemožno očakávať, že odovzdá fyzické kópie prijatých dokumentov. V tejto veci PMÖD dospel k záveru, že predložením kópie fotografie súdu došlo k verejnému šíreniu odosielateľom. [omissis]

Príslušné ustanovenia práva Únie

11. Článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 (pozri vyššie) stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

Článok 4 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom vo vzťahu k originálu ich diela alebo k jeho rozmnoženinám výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek formu verejného šírenia predajom alebo iným spôsobom.“

Nevyhnutnosť prejediciálneho konania

12. Súčasné znenie ustanovení § 2 ods. 3 bodov 1 a 4 zákona o autorských právach bolo zavedené pri transpozícii smernice 2001/29 do vnútroštátneho práva. Znenie bodov 1 a 4 zodpovedá, podľa poradia, zneniu článku 3 ods. 1 a článku 4 ods. 1 tejto smernice. PMÖD preto musí uplatniť tieto ustanovenia švédskeho práva s ohľadom na zodpovedajúce ustanovenia práva Únie. PMÖD sa však domnieva, že existuje určitá miera neistoty ohľadne výkladu pojmov „verejný prenos“ a „verejné šírenie“ v kontexte predloženia chráneného diela súdu v hlavnej časti procesného dokumentu. Táto neistota sa týka skutočnosti, či je možné súd považovať za spadajúci do rozsahu pojmu „verejnosť“ v zmysle smernice 2001/29 a vyvstáva osobitná otázka, či je význam pojmu „verejný“ rovnaký v prípade „prenosu“ a v prípade „šírenia“. Judikatúra Súdneho dvora nedáva odpoveď na túto otázku.
13. Pojem „verejný“ nie je definovaný v smernici 2001/29 ani v iných sekundárnych právnych predpisoch. V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že na posúdenie existencie verejného prenosu je potrebné zohľadniť viacero dodatočných kritérií, ktoré nie sú samostatné a sú navzájom závislé. Keďže miera existencie týchto kritérií môže byť v závislosti od konkrétneho prípadu značne odlišná, je potrebné ich uplatňovať jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Súdny dvor sa preto domnieva, že pojem „verejný prenos“ treba chápať v širšom zmysle slova. Súdny dvor už navyše rozhodol, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný „prenos“ diela a jeho „verejný“ prenos (rozsudok z 31. mája

- 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, body 35 až 37 a citovaná judikatúra).
14. Pokiaľ ide o druhé z týchto kumulatívnych kritérií, teda pojem „verejný“, Súdny dvor konštatoval, že sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a okrem toho zahŕňa celkom významný počet osôb. Súdny dvor v súvislosti s „neurčitou“ povahou pojmu verejný zdôraznil, že cieľom je sprístupniť dielo akýmkoľvek vhodným spôsobom „osobám vo všeobecnosti“, teda nielen konkrétnym jednotlivcom patriacim k súkromnej skupine (rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, body 41 a 42 a citovaná judikatúra).
  15. Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že pojem „šírenie“ v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2001/29 predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorého výklad nemôže závisieť od práva, ktoré sa uplatní na operácie, v rámci ktorých došlo k šíreniu, a teda aj v zmysle tohto ustanovenia uvedenej smernice, pojem „verejné šírenie“ uvedený v článku 4 ods. 1 uvedenej smernice má teda rovnaký význam ako výraz „sprístupnenie... verejnosti predajom“ stanovený v článku 6 ods. 1 Zmluvy o autorskom práve WIPO (prijatej v Ženeve 20. decembra 1996) (rozsudok z 13. mája 2015, Dimensione Direct Sales a Labianca, C-516/13, EU:C:2015:315, body [22, 23 a] 25 a citovaná judikatúra). Z uvedeného rozsudku vyplýva, že na to, aby išlo o „verejné šírenie“ postačuje, aby chránené dielo bolo dodané verejnosti. V tejto súvislosti však Súdny dvor nerozhodol o význame slova „verejný“ a neodkázal na príslušnú judikatúru týkajúcu sa pojmu „verejný“ v kontexte pojmu „verejný prenos“. Aj keď Súdny dvor rozhodol, že je postačujúce, aby dielo bolo dodané verejnosti, otázkou ostáva, či v tomto kontexte musí byť pojem „verejný“ vykladaný rovnakým spôsobom ako pri výklade pojmu „verejný prenos“ Súdny dvorom, teda, či sa má vykladať jednotne v kontexte smernice 2001/29.
  16. Okrem vyššie uvedenej judikatúry bol Súdny dvor tiež vyzvaný, aby podal výklad pojmu „verejný prenos“ vo viacerých iných kontextoch, najmä i) prostredníctvom rozhlasových a televíznych prijímačov v pohostinstvách, hoteloch, kúpeľných zariadeniach alebo rehabilitačných strediskách, ii) prostredníctvom odkazov na webových stránkach určených na živý prenos televíznych programov a iii) vysielaním televíznych signálov televíznymi prevádzkovateľmi konkrétnym distribútorom (pozri okrem iného rozsudky zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, body 42 a 47, zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i., C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 196, z 27. februára 2014, [OSA, C-351/12, EU:C:2014:110], z 19. novembra 2015, SBS Belgium, C-325/14, EU:C:2015:764, body 20 až 23, 33 a 34 a z 8. septembra 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, body 29 až 55). Súdny dvor mal rovnako príležitosť vykladať pojem „verejné šírenie“ podrobnejšie v rozsudku z roku 2018 (pozri rozsudok z 19. decembra 2018, Syed, C-572/17, EU:C:2018:1033).
  17. Súdny dvor však nerozhodol o výklade pojmov „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 a „verejné šírenie“ v zmysle článku 4 ods. 1 tejto

smernice v kontexte, aký je vo veci samej, to znamená, ak bolo chránené dielo predložené súdu v hlavnej časti procesného dokumentu. Podobne, ako už bolo uvedené, Súdny dvor nerozhodol, či pojem „verejný“ musí mať v týchto dvoch rozdielnych situáciách rovnaký význam. Táto otázka je naliehavo relevantná v prejednávanej veci, v ktorej je odvolací patentový a obchodný súd požiadaný, aby posúdil, či pri predložení písomnosti súdu, či už vo forme fyzického dokumentu (papier) alebo prílohy k e-mailu, toto predloženie, ktoré má rovnaký účinok a slúži v oboch prípadoch na rovnaký účel, je „verejným prenosom“ alebo „verejným šírením“.

18. Podľa PMÖD, faktorom, ktorý prispieva k tejto neistote je to, ako je potrebné chápať rozhodnutie Súdneho dvora, že verejnosť je „neurčitá“, vo vzťahu k súdu (pozri rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 42). Podľa PMÖD nemožno súd ani jeho zamestnancov považovať za „verejnosť“ vo všeobecnom zmysle slova, ale ani za súkromnú skupinu. Okrem toho, aj keď je počet osôb, ktoré po zaslaní môžu mať prístup k príslušnému dielu, prostredníctvom ktorého bolo sprístupnené obmedzený na zamestnancov súdu, tento počet sa však môže líšiť a musí sa v zásade považovať za významný. Okrem toho, podľa švédskeho práva má každý v zmysle všeobecného pravidla, právo nahliadnuť do dokumentu, ktorý obdržal súd.
19. Odpoveď na nasledujúce otázky je nevyhnutná na to, aby vnútroštátny súd rozhodol v spore vo veci samej.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

20. 1. Má pojem „verejný“ uvedený v článku 3 ods. 1 a článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti jednotný význam?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa súd považovať za spadajúci do rozsahu pojmu „verejnosť“ v zmysle týchto ustanovení?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:
- v prípade prenosu chráneného diela súdu, môže tento súd spadať do rozsahu pojmu „verejnosť“?
  - v prípade šírenia chráneného diela súdu, môže tento súd spadať do rozsahu pojmu „verejnosť“?
4. Má skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava stanovuje všeobecnú zásadu prístupu k verejným dokumentom, v zmysle ktorej môže každá osoba, ktorá požiada, mať prístup k procesným dokumentom predloženým súdu, okrem prípadu, keď obsahujú dôverné informácie, vplyv na posúdenie, či predloženie chráneného diela súdu predstavuje „verejný prenos“ alebo „verejnú šírenie“?

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT